

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-574
(mr. B.F. Keulen, voorzitter, mr. J.S.W. Holtrop, prof. mr. M.L. Hendrikse, leden en
mr. L.P. Stapel, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 11 mei 2018
Ingediend door : de heer [Consument 1] en mevrouw [Consument 2] (hierna ook wel te noemen de echtgenote), beiden wonende te [plaatsnaam], Consumenten, verder gezamenlijk ook wel in enkelvoud te noemen Consument
Tegen : Achmea Schadeverzekeringen N.V. h.o.d.n. Interpolis, gevestigd te Tilburg, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak : 8 augustus 2019
Aard uitspraak : Bindend advies
Bijlage : Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen

Samenvatting

Alles in één Polis. Consument heeft schade aan paardenstallen en paardenzadels als gevolg van een storm gemeld bij Verzekeraar. Verzekeraar heeft de schadeclaim in eerste instantie toegekend. Toen bleek dat op het risicoadres van Consument geen paardenstallen gevestigd waren, heeft Verzekeraar het uitgekeerde schadebedrag van Consument teruggevorderd. Vervolgens heeft Consument de schade aan de zadels op een andere deelverzekering (dekking buitens huis) van de Alles in één polis gemeld. Deze schadeclaim heeft Verzekeraar afgewezen, omdat sprake was van opzet tot misleiding omdat ter onderbouwing van de schadeclaim foto's waren overlegd die gemaakt waren na de schadedatum. Consumenten hebben hiervoor een verklaring gegeven. De Commissie acht die verklaring aannemelijk. Verzekeraar heeft geen bewijs geleverd dat wel sprake is van opzet tot misleiding. Verzekeraar dient de schade aan de zadels alsnog aan Consument uit te keren. De registratie van de persoonsgegevens van Consumenten in het Incidentenregister en het EVR dient te worden verwijderd. Consument hoeft de door Verzekeraar gemaakte onderzoekskosten niet terug te betalen. De vorderingen van Consument worden toegewezen.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken, inclusief bijlagen:

- het door Consument digitaal ingediende klachtformulier en de aanvullingen daarop;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie van Consument;
- de reactie van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 7 juni 2019 en zijn aldaar verschenen.

Bij aanvang van de zitting heeft de Commissie vastgesteld dat de klacht door Consument is ingediend, maar dat de maatregelen die Verzekeraar heeft getroffen ook de echtgenote van Consument raken. Uit de stukken in het dossier leidt de Commissie verder af dat het de bedoeling van partijen lijkt te zijn om de klacht te beschouwen als ook door de echtgenote van Consument ingediend. Dit hebben partijen ter zitting bevestigd. De Commissie zal de klacht dan ook beschouwen als te zijn ingediend door beiden.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft een Alles in één Polis bij Verzekeraar. Op 18 januari 2018 meldt Consument een schade op zijn woonhuisverzekering, omdat door een storm bomen zijn omgewaaid en dakplaten van de paardenstallen zijn afgewaaid. Hierdoor is schade ontstaan aan delen van de omheining, gereedschap, zadels en hoofdstellen.

2.2 In de schademelding staat -voor zover relevant- het volgende:

‘op 18 januari woede er een storm over onze grond waardoor de dakplaten van de paarden stallen zijn afgewaaid. (...) gereedschap, zadels en hoofdstellen die in deze schuur lagen opgeslagen zijn nat geworden en beschadigd.’

2.3 Naar aanleiding van deze schademelding heeft Verzekeraar een bedrag van € 4.795,60 aan Consument uitbetaald.

2.4 Een medewerker van Verzekeraar heeft vervolgens het risicoadres gecontroleerd en toen geconstateerd dat bij de woning van Consument geen paardenstal staat. Hiermee is Consument geconfronteerd. In de telefoonnotitie die van dat gesprek is gemaakt staat het volgende:

*‘ Verz. gebeld en de heer [Consument 1] gesproken
- Uitgelegd dat hij een onterechte betaling heeft gehad
- Doorgegeven dat hij de vergoeding kreeg op basis van de informatie die hij mij gaf
- Uitgelegd dat hij bevestigde dat het risico adres [woonadres Consument] was
- Hij zegt klopt maar ik dacht ook dat de paardenstallen daaronder vielen
- Heb ik eerlijk doorgegeven
- Doorgegeven dat het adres van die paardenstallen niet eens bekend is omdat hij mij liet geloven dat het risicoadres aan de [woonadres Consument] was wat dus niet blijkt te zijn’*

- 2.5 Omdat bleek dat de paardenstallen zich niet op het risicoadres tevens woonadres van Consument bevonden, heeft Verzekeraar het uitbetaalde schadebedrag teruggevorderd. Consument en Verzekeraar zijn in dit kader een betalingsregeling van € 300,- per maand overeengekomen.
- 2.6 Op 29 maart 2018 heeft Consument de schade aan de zadels, te weten een bedrag van € 2.964,-, op zijn BuitenDeDeur Verzekering (verder te noemen 'de Verzekering') bij Verzekeraar gemeld.
- 2.7 In verband met de hoogte van het schadebedrag heeft Verzekeraar een expert ingeschakeld. Ook is de schademelding door de Afdeling Speciale Zaken van Verzekeraar in behandeling genomen.
- 2.8 Omdat Consument de beschadigde zadels niet meer had, heeft de expert om foto's daarvan gevraagd. Hierop zijn twee foto's aan de expert toegestuurd.
- 2.9 De Afdeling Speciale Zaken van Verzekeraar heeft de bestandseigenschappen van die foto's onderzocht. Hieruit bleek dat de foto's op 13 februari 2018 respectievelijk 3 maart 2018, dus na de schadedatum, waren gemaakt.
- 2.10 Verzekeraar heeft zich vervolgens bij brief van 26 april 2018 op het standpunt gesteld dat Consument een onware opgave had gedaan ten aanzien van de zadels en de schadeclaim afgewezen. Verder heeft Verzekeraar alle lopende verzekeringen van Consument stopgezet en de persoonsgegevens van beide Consumenten opgenomen in het EVR en het Incidentenregister voor de duur van vijf jaar. Van de registraties in het Incidentenregister heeft Verzekeraar melding gemaakt bij het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (verder te noemen 'CBV'). Ook heeft Verzekeraar de door hem gemaakte onderzoekskosten van € 532,- van Consument teruggevorderd.
- 2.11 Van belang voor de beoordeling van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR en het daaraan gekoppelde Incidentenregister is het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (verder het noemen 'het Protocol') dat ten tijde van de registratie van toepassing was. Een kopie van de relevante bepalingen uit deze regelgeving is als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert dat dekking wordt verleend en dat de schade vergoed wordt.

Ook vordert Consument de doorhaling van de registratie van zijn persoonsgegevens en van de persoonsgegevens van zijn echtgenote in het EVR en het Incidentenregister. De Commissie verstaat de vordering aldus dat Consument ook de intrekking van de melding van de registratie van de persoonsgegevens aan het CBV vordert. Tenslotte vordert Consument de intrekking van de vordering tot betaling van de onderzoekskosten van € 532,-.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Ter onderbouwing van zijn vordering heeft Consument de volgende argumenten aangevoerd.

- Consument heeft tijdens de eerste schademelding geen onjuist risicoadres opgegeven. Hij heeft expliciet benoemd dat de paardenstallen niet op het risicoadres zijn gevestigd. Dat is ook logisch. Bij een tussenwoning zit geen stuk grond van 4.000 m². Daarbij wist Consument niet beter dan dat de paardenstallen en de grond verzekerd waren. Bij het sluiten van de Verzekering heeft Consument dit met de bank, als tussenpersoon, besproken en kenbaar gemaakt dat ook de grond en de stallen verzekerd moesten worden. Als hij had geweten dat de paardenstallen en de grond niet verzekerd waren, dan had hij de schadeclaim niet ingediend.
- Consument en zijn echtgenote hebben Verzekeraar niet opzettelijk misleid. Er is sprake van een misverstand. Op verzoek van Verzekeraar zijn hem foto's van de zadels toegestuurd. Dit, omdat Consument de beschadigde zadels al had weggegooid, nadat de bewaartermijn van twee weken na de eerste schademelding verstreken was. De betreffende foto's zijn door de dochter van Consument aan Verzekeraar toegestuurd. Consument kan niet goed met de computer overweg en zijn echtgenote was niet thuis in verband met het overlijden van haar vader. Om die reden is de dochter gevraagd de foto's naar Verzekeraar op te sturen. Nadat Verzekeraar aan de echtgenote van Consument kenbaar had gemaakt dat de opgestuurde foto's waren gemaakt ná de schadedatum is de echtgenote van Consument dit uit gaan zoeken. Zij kwam er toen achter dat hun dochter verkeerde foto's naar Verzekeraar had opgestuurd. Vervolgens zijn de juiste foto's alsnog naar Verzekeraar opgestuurd.
- Door de registratie van de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote, kunnen zij zich niet meer verzekeren. Als gevolg hiervan heeft Consument zijn auto ver onder de marktwaarde moeten verkopen.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Consument heeft Verzekeraar opzettelijk misleid met als doel een schade-uitkering te ontvangen waarop geen recht bestaat door bij de eerste schademelding een onjuist risicoadres op te geven. Bij de schademelding heeft de behandelaar destijds expliciet aan Consument gevraagd of de paardenstallen op het bij Verzekeraar bekende risicoadres zijn gevestigd. Hierop heeft Consument bevestigend geantwoord.

Deze onware opgave is de grondslag voor de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR en het Incidentenregister.

- Ten aanzien van de tweede schademelding hebben beide Consumenten een onware opgave gedaan door ter onderbouwing van de schadeclaim foto's in te dienen, die na de schade-datum gemaakt waren. Een medewerker van de Afdeling Speciale Zaken heeft de echtgenote hiermee geconfronteerd. Tijdens dit gesprek heeft zij verklaard dat de foto's die de expert ontvangen heeft de foto's van de beschadigde zedels zijn en dat zij die verstuurd heeft. Verder heeft zij verklaard dat de foto's niet na de schadedatum gemaakt waren en dat door het overzetten van de foto's op een ander apparaat de data van de foto's waren gewijzigd. Na dit telefoongesprek heeft de echtgenote per e-mail laten weten dat het misverstand is ontstaan doordat haar dochter, in haar opdracht, de kennelijk onjuiste foto's verstuurd heeft. Verzekeraar acht het niet aannemelijk dat de dochter verkeerde foto's heeft toegestuurd, mede gelet op het verschil tussen de foto's die in eerste instantie waren verstuurd en de foto's die volgens Consument en zijn echtgenote verstuurd hadden moeten worden. Uit de tegentijdigheden in de verklaringen die de echtgenote heeft afgelegd, in combinatie met de metadata van de foto's, is Verzekeraar van oordeel dat Consument en zijn echtgenote het opzet hebben gehad hem te misleiden.
- Bij het bepalen van de duur van de registratie van de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote in het EVR en het Incidentenregister heeft Verzekeraar als verzwarende omstandigheid meegewogen dat zij hebben samengespannen om Verzekeraar te misleiden en dat zij dit zijn blijven ontkennen. Als verlichtende omstandigheden zijn meegewogen dat Consument meer dan drie jaar klant is van Verzekeraar en meerdere producten bij Verzekeraar heeft afgenomen.
- Consument heeft onrechtmatig gehandeld jegens Verzekeraar. Dit is de grondslag voor het terugvorderen van de gemaakte onderzoekskosten.

4. Beoordeling

- 4.1 Allereerst zal de Commissie de vraag beantwoorden of Verzekeraar de schade als gevolg van de storm aan Consument dient te vergoeden. Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat Consument en zijn echtgenote hem opzettelijk onjuiste informatie hebben gegeven met als doel een hogere schade-uitkering te ontvangen dan waar recht op bestaat. Om die reden heeft Verzekeraar de schade die Consument claimt niet vergoed. Hiermee doet Verzekeraar een beroep op artikel 7:94I lid 5 Burgerlijk Wetboek (verder te noemen 'BW').
- 4.2 Op grond van artikel 7:94I BW is - kort gezegd - de verzekeringnemer verplicht de verzekeraar alle gegevens te verschaffen die van belang zijn om zijn uitkeringsplicht te beoordelen (lid 2) en vervalt het recht op uitkering indien de verzekeringnemer die verplichting niet is nagekomen met het opzet verzekeraar te misleiden (lid 5).

De Commissie moet dus beoordelen of Consument en zijn echtgenote Verzekeraar onjuiste gegevens hebben verstrekt met het doel om een hogere schade-uitkering te krijgen dan waar recht op bestaat.

Opzet tot misleiding ten aanzien van de eerste schadeclaim

- 4.3 Voorop staat dat het op de weg van Verzekeraar ligt om te stellen, en zo nodig te bewijzen, dat Consument en/of zijn echtgenote opzettelijk een onjuiste voorstelling van zaken heeft/hebben gegeven. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar hierin niet is geslaagd. Voor dit oordeel acht de Commissie het volgende redengevend.
- 4.4 Op 18 januari 2018 heeft Consument een beroep gedaan op zijn woonhuisverzekering. In die schademelding staat dat de schade was ontstaan nadat een storm over de grond had gewoed en de paardenstallen had beschadigd. Nadat een medewerker van Verzekeraar het risicoadres op de woonhuisverzekering had gecontroleerd, bleek hem dat er op het risicoadres geen paardenstallen gevestigd zijn. Na hiermee geconfronteerd te zijn, verklaarde Consument dat dit klopt, maar dat hij in de veronderstelling verkeerde dat de paardenstallen wel onder de verzekering van het woonhuis vielen. Vervolgens heeft Verzekeraar het reeds uitgekeerde schadebedrag van Consument teruggevorderd en is in dat kader een terugbetalingsregeling met Consument getroffen.
- 4.5 De Commissie is van oordeel dat met het voorgaande niet voldoende is komen vast te staan dat Consument opzettelijk een onjuist risicoadres heeft opgegeven met als doel een uitkering te ontvangen waar geen recht op bestond. Consument heeft een uitleg gegeven voor het feit dat de schadeclaim op de woonhuisverzekering is ingediend. Deze verklaring, inhoudende dat Consument in de veronderstelling verkeerde dat de paardenstallen onder de woonhuisverzekering vielen en dat hij dit ook zo besproken heeft met zijn tussenpersoon, acht de Commissie niet onaannemelijk en is overigens door Verzekeraar ook niet onderbouwd betwist. Daarnaast acht de Commissie van belang dat Verzekeraar deze schadeclaim aanvankelijk niet als een opzettelijke misleiding heeft bestempeld. Verzekeraar heeft een terugbetalingsregeling met Consument getroffen en daarmee de schadeclaim afgewikkeld.

Opzet tot misleiding ten aanzien van de tweede schadeclaim

- 4.6 Nadat de eerste schadeclaim was afgewikkeld, heeft Consument een tweede schadeclaim bij Verzekeraar ingediend met betrekking tot de zadels die beschadigd waren. Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat Consument en zijn echtgenote geprobeerd hebben hem opzettelijk te misleiden door ter onderbouwing van deze schadeclaim twee foto's van zadels aan Verzekeraar te overleggen, terwijl deze foto's ná de schadedatum zijn gemaakt. Consument en zijn echtgenote hebben aangevoerd dat sprake is van een misverstand, omdat hun dochter de verkeerde foto's aan Verzekeraar heeft toegestuurd.

Ook hebben zij de foto's overgelegd waarop de beschadigde zadels wel te zien zijn en die eigenlijk ter onderbouwing van de schadeclaim ingediend hadden moeten worden.

- 4.7 De Commissie acht de verklaring van Consumenten dat zij hun dochter hebben gevraagd om de foto's op te sturen en dat zij per vergissing de verkeerde foto's heeft opgestuurd, niet ongeloofwaardig. Het is goed denkbaar dat de echtgenote pas nadat zij was geconfronteerd met de onjuistheid van die foto's, verklaarde dat de dochter deze foto's had opgestuurd. Het is niet onwaarschijnlijk dat pas nadat zij was geconfronteerd met de fout, is gaan uitzoeken wat er niet goed was gegaan. Tot die tijd verkeerde zij immers in de veronderstelling dat de juiste foto's naar Verzekeraar waren opgestuurd. Dat zij niet direct bij de confrontatie heeft gezegd dat de dochter de foto's heeft opgestuurd, doet daaraan niets af. Ondanks hetgeen Verzekeraar heeft aangevoerd, is dan ook niet aannemelijk dat Consument en zijn echtgenote opzettelijk foto's van niet beschadigde zadels naar Verzekeraar hebben opgestuurd met als doel een schade-uitkering te ontvangen waar geen recht op bestond. Het voorgaande brengt mee dat niet vast is komen te staan dat Consument en zijn echtgenote gehandeld hebben met het opzet Verzekeraar te misleiden.
- 4.8 Nu niet is voldaan aan het vereiste van artikel 7:94I lid 5 BW dient Verzekeraar dekking onder de verzekeringsovereenkomst te verlenen en de schade aan de zadels, groot € 1.650,- aan Consument als verzekeringnemer te vergoeden.

Registratie in het EVR

- 4.9 Vervolgens is de vraag aan de orde of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.
- 4.10 Opname van persoonsgegevens in deze registers, en met name de registratie in het EVR, kan voor de betrokkene(n) grote gevolgen hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de deelnemer die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere deelnemers hun (financiële) diensten aan de betrokkene zullen weigeren. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van Verzekeraar om tot opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers over te gaan. Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3 en GC Kifid 2017-717 onder 4.2.
- 4.11 Artikel 5.2.1 onder a en b van het Protocol (zie bijlage) bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.

Zo moet er sprake zijn van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude, in die zin dat de te verwerken, strafrechtelijke, persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4. Wordt deze vraag bevestigend beantwoord, dan dient te worden beoordeeld of de opnemings van de persoonsgegevens in het EVR en de duur daarvan gerechtvaardigd is.

- 4.12 Hiervoor onder 4.3 tot en met 4.8 is uiteengezet dat de Commissie van oordeel is dat geen sprake is van opzettelijke misleiding door Consument en/of zijn echtgenote van Verzekeraar. Dit brengt mee dat niet is voldaan aan de vereisten die het Protocol stelt om tot registratie in het EVR over te kunnen gaan. Verzekeraar dient de registratie van de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote in het EVR dan ook door te halen.

Registratie in het Incidentenregister

- 4.13 Vervolgens is de vraag aan de orde of de incidentenregistratie wel mag worden gehandhaafd. Opname in het Incidentenregister is, op grond van artikel 3.1.1 Protocol (zie bijlage), toegestaan wanneer sprake is van een Incident als omschreven in artikel 2 van het Protocol en het doel van het Incidentenregister zoals omschreven in artikel 4.1.1 van het Protocol is gediend bij registratie. Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 is voldaan, dient Verzekeraar zorg te dragen voor verwijdering van de gegevens.
- 4.14 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote geregistreerd, omdat hij van mening is dat sprake is van fraude. Zoals hiervoor al uiteen is gezet, is de Commissie van oordeel dat geen sprake is van opzettelijke misleiding door Consument van Verzekeraar. Nu fraude niet vast is komen te staan, is de registratie van de gegevens van Consument en zijn echtgenote niet langer ter zake dienend. Er kan immers niet gezegd worden dat registratie kan bijdragen aan het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van strafbare gedragingen, of dat registratie anderszins nog kan bijdragen aan de in artikel 4.1.1 Protocol omschreven doelen. Dit strookt ook met genoemde beslissing van de Hoge Raad van 29 mei 2009, dat de voor rechtmatige verwerking van strafrechtelijke gegevens gestelde eis dat die gegevens in voldoende mate vaststaan, geldt voor verwerking in 'de registers', waarbij het ging om het EVR en ook het Incidentenregister. Zie Hof Den Haag 10 april 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:655, overweging 29 e.v.

- 4.15 Verzekeraar dient de registratie van de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote in het Incidentenregister te verwijderen en de melding daarvan aan het CBV in te trekken.

De onderzoekskosten

- 4.16 Consument vordert ten slotte de intrekking van de vordering van Verzekeraar ter zake de onderzoekskosten. Nu niet is komen vast te staan dat sprake is van opzettelijke misleiding door Consument, noch van onrechtmatig gedrag in andere zin, is niet vastgesteld dat Consument jegens Verzekeraar onrechtmatig heeft gehandeld (artikel 6:162 BW) op grond waarvan Consument gehouden is de schade die Verzekeraar als gevolg hiervan stelt te hebben geleden, te vergoeden. Consument hoeft de onderzoekskosten niet aan Verzekeraar te betalen.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd:

- aan Consument voor de schade aan twee zadels vergoedt een bedrag van € 1.650,-;
- de registratie van de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote in het EVR en het Incidentenregister verwijdert;
- de melding aan het CBV van de registratie van de persoonsgegevens van Consument en zijn echtgenote in het Incidentenregister intrekt;
- Consument en zijn echtgenote schriftelijk bevestigt dat de vordering ter zake de onderzoekskosten is ingetrokken en dat beide registraties en de melding aan het CBV ongedaan zijn gemaakt.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: "Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."*

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

(...)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.